2e zondag van de vasten C – 15/16 maart 2025
Thema: een droom om van te leven.

Evangelie (Lc., 9, 28b-36)
Jezus nam Petrus, Johannes en Jakobus mee en ging de berg op om te bidden.
Terwijl Hij aan het bidden was, veranderde Hij van uiterlijk en werden zijn kleren stralend wit.
Ineens waren er twee mannen met Hem in gesprek.
Het waren Mozes en Elia, die in heerlijkheid verschenen en over zijn heengaan spraken, de voleinding van zijn leven in Jeruzalem.
Petrus en de anderen waren overmand door slaap; toen ze wakker werden, zagen ze zijn heerlijkheid en de twee mannen die bij Hem stonden.
Toen die weer van Hem wilden weggaan, zei Petrus tegen Jezus:
`Meester, het is maar goed dat wij hier zijn;
laten wij drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes, en een voor Elia.'
Hij wist niet wat hij zei.
Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk die hen overdekte;
ze schrokken toen ze in de wolk terechtkwamen.
Uit de wolk klonk een stem: `Dit is mijn uitverkoren Zoon; luister naar Hem.'
Toen de stem klonk, bleek Jezus alleen te zijn.
Zij zwegen hierover en vertelden destijds aan niemand wat ze hadden gezien.

Overweging
Een droom om van te leven….. Ik begin met 3 citaten:
Je mag nooit ophouden met dromen. De droom is het voedsel van de ziel, zoals eten het voedsel van het lichaam is. Vaak spatten je dromen uiteen en draaien je wensen op niets uit, maar toch moet je doorgaan met dromen, anders sterft je ziel en dringt liefde er niet door.
Dit is een citaat van Paulo Coelho.
Als er dromen zijn van een prachtig Zuid-Afrika, dan zijn er ook wegen die naar dat doel leiden. Twee van die wegen heten 'Goedheid' en 'Vergiffenis'.
Dit is een uitspraak van Nelson Mandela.
Ik heb een droom dat op een dag dit volk zal opstaan en recht zal doen aan dit credo: dat alle mensen gelijk geschapen zijn".
Ik heb een droom dat op een dag zelfs de staat Mississippi, een oase van vrijheid en gerechtigheid zal worden.
Ik heb een droom dat mijn vier kinderen op een dag zullen leven in een land waar zij niet beoordeeld zullen worden op de kleur van hun huid, maar op de inhoud van hun karakter. Ik heb een droom vandaag.
Dit is een deel uit de rede van Martin Luther King.

Een droom om van te leven. Dat geldt zeker voor Nelson Mandela en M L King. Sterke mensen, die hun droom voor een betere wereld tot het uiterste hebben waargemaakt.
Als Jezus rondtrekt met zijn leerlingen, laat Hij hen en de mensen die Hij ontmoet, telkens weer horen en zien wat Zijn (en Gods) droom is: een wereld waar iedereen tot zijn recht komt, gelukkig kan zijn en anderen gelukkig kan maken. In alles wat hij zegt en doet komt dat tot uiting. Maar Jezus weet ook dat deze levenshouding niet zonder gevaar is. In de alinea die aan onze evangelietekst voorafgaat praat Jezus over het lijden en dood, die Hem te wachten staan. Petrus wilde er niets van horen. En nu, als Jezus dan met 3 van zijn leerlingen de berg opgaat om te bidden, vallen de drie in slaap. Jezus ontmoet dan op de berg Mozes en Elia – Hij staat immers midden in de Joodse traditie – en praat met hen over zijn heengaan. Daar krijgt Hij ook de droom, het visioen dat Hem moed geeft, van de heerlijkheid die op dat lijden en die dood volgt. En op dat moment worden de drie leerlingen wakker. Dat moment willen

ze vasthouden. Ze hebben niets meegekregen van het gesprek, van het lijden dat Jezus te wachten staat, maar alleen van het “eindresultaat”. Dat willen ze koesteren.

Ook Abram uit de eerste lezing – hij heet hier nog Abram – had een droom toen hij wegtrok uit zijn geboorteplaats Ur. Hij verliet huis en haard, met zijn vrouw en vee, naar een onbekend land en een onbekende toekomst met alleen een droom; de belofte van een groot volk. Gods belofte: ik je rijk en gelukkig maken. Ik zal je zoveel nakomelingen geven als er sterren aan de hemel zijn. En God bevestigt zijn belofte met het verbond die hij sluit met Abram, zoals we horen in de eerste lezing.

Wij hebben allemaal wel dromen: voor onszelf, voor onze kinderen, voor de wereld. En soms kan die droom ons buiten onszelf doen stijgen, zoals bij ML King of Nelson Mandela, maar ook op ander niveau. Ik denk aan de mensen die voor kankeronderzoek de Alp D’huez op fietsen. Soms helemaal uitgeput, maar ze doen het, uit liefde voor een zieke naaste en vanwege de droom dat door nog meer onderzoek ooit deze ziekte helemaal genezen kan worden.
We zien niet allemaal zo sterk als M.L. King of Nelson Mandela, maar waarschijnlijk willen we wel allemaal dat onze wereld mooier, eerlijker, liever en gelijkwaardiger wordt. Dat iedereen evenveel kansen heeft om te leren. Dat onze dieren en planten, dat het milieu beschermd moet worden. Dat ook onze kinderen en kleinkinderen mogen opgroeien in een veilige wereld.
Het is dan fijn dat we af en toe boven op de berg onze dromen mogen delen en erover filosoferen, maar we mogen er geen tenten bouwen. We moeten de berg af, naar beneden, terug naar de plek waar we leven, waar we aan de slag moeten. Het is als de stem uit de wolk, die tegen de leerlingen zei: “dit is mijn uitverkoren Zoon; luistert naar Hem”. Zijn droom moest ook hun droom worden. Zijn droom mag ook onze droom worden. Met alle ups en downs die daarbij hoorden.
Maar als je droomt; droom dan niet in je bed. Droom met de hand aan de ploeg.
En bid dat God je kracht geeft, genade en moed, om te bidden, te werken en misschien wel te sterven voor je droom.

En als het dan tegenzit, als mensen je negeren of uitlachen, als men je een heilig boontje vindt of lastig, probeer dan toch de droom te blijven koesteren, want – zoals Coelho zei:
Ook al spatten je dromen uiteen en draaien je wensen op niets uit, toch moet je doorgaan met dromen, anders sterft je ziel en dringt liefde er niet door.
Amen.